

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. N., bytem M., SRN, zastoupená: Roger Carl Cunningham, LL.M., advokát, se sídlem Mánesova 83, 120 00 Praha 2, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ), se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě ze dne 10.5.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.5.2014 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 12.5.2014 č.j. X se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žalovaná je p o v i n n a** zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce: Roger Carl Cunningham, LL.M., na nákladech řízení částku ve výši 17.510,-Kč na účet č. X, VS 201540, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 10.5.2015 podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání *rozhodnutí žalované ze dne 12.5.2014 č.j. X* (dále jen *napadené rozhodnutí*), kterým zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 18.2.2014*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen *zákon*), a s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále jen *Narřízení*), neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení – LPS pro Prahu 3 (dále jen *PSSZ*) ze dne 20.1.2014 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.5.2015

žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaným lékařem LPS ČSSZ dne 29.4.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl C, položce 3b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15-25% a žalobkyni byla přiznána míra poklesu 25%, která dle § 3 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť jím byla zkrácena na svých právech, když bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, proto namítala jeho nepřezkoumatelnost. Navíc jí předložené lékařské zprávy k žádosti o přiznání invalidního důchodu od německých lékařů Prof. Dr. J. M. ze dne 2.12., 24.10. a 10.9.2013 a Dr. med. L. R. ze dne 9.12.2013 nebyly zohledněny, ačkoliv je žalovaná měla k dispozici. V žádném z lékařských posudků využitých žalovanou nejsou tyto lékařské zprávy uvedeny ve výčtu podkladů o zdravotním stavu. Ani rozhodnutí německého úřadu pro sociální záležitosti v Mainzu ze dne 6.8.2002 nebylo v napadeném rozhodnutí zohledněno, ačkoliv jsou v něm uvedeny závěry o jejím zdravotním stavu. Vzhledem k tomu, že doložené dokumenty z Německa ve správním spisu nebyly přeloženy do českého jazyka, lze předpokládat, že k nim žalovaná vůbec nepřihlížela. Posudky o invaliditě tak byly zpracovány pouze na základě formuláře E213 ze dne 16.8.2013, který byl jako jediný přeložen do českého jazyka, ovšem bez úředního ověření a s řadou nepřesností. Žalobkyni taktéž nebylo umožněno vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí podle § 36 odst. 2 a 3 s.ř. (zákon č. 500/2004 S., **správní řád**). Posuzující lékař nepřihlédl k poklesu její pracovní schopnosti, schopnosti využívat dosažené vzdělání a možnosti rekvalifikace. Žalobkyně sdělila, že její denní aktivity jsou značně omezeny, jelikož trpí bolestmi celého těla, poruchami spánku, nejistotou při chůzi a častými pády. Dle ní napadené rozhodnutí trpí hmotněprávními i procesními vadami, proto navrhla, aby její zdravotní stav byl přezkoumán posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**), a požadovala zrušení napadeného rozhodnutí a také, aby soud sám ve věci rozhodnul a přiznal jí i náklady soudního řízení v plném rozsahu. *(K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí)*

Pravomocným usnesením Městského soudu v Praze č.j. 1Ad 15/2015-9 ze dne 14.5.2015 byla věc postoupena zdejšímu soudu jako soudu místně příslušnému, jemuž byla doručena dne 11.6.2015.

Následně dne 19.6.2015 byl soudu doručen svazek lékařských zpráv přeložených z německého do českého jazyka tlumočnickem (úředně ověřený překlad), které žalobkyně navrhla jako důkazy pro svá tvrzení.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu PSSZ vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 20.1.2014 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště pro Prahu a Stř. Čechy dne 29.4.2014 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její

pracovní schopnost o 25%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu C, položce 3b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25% (rozmezí 15-25%), která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 15.7.2015 sdělila, že napadené rozhodnutí ze dne 12.5.2014 bylo žalobkyni odesláno dne 13.5.2014, avšak podle výsledku reklamačního řízení byla zásilka ztracena, proto rozhodnutí ze dne 12.5.2014 bylo zástupci žalobkyně doručeno elektronicky opravdu až 11.3.2015 (doručenka není zatím založena ve spisu). K otázce nevyhovění možného přerušení řízení pak žalovaná uvedla, že do dne vydání rozhodnutí o námitkách nebyly dodány nové nálezy a ve věci bylo možné rozhodnout na základě dostatečné dokumentace; nové lékařské zprávy již nebylo možné po jejich obdržení zohlednit, jelikož ve věci již bylo rozhodnuto. Zasláním napadeného rozhodnutí zástupci žalobkyně v březnu 2015 byla pouze zhojena zjištěná vada v doručování. Pro Českou republiku nebyla v Příloze VII. Nařízení 883/2004 uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity ve smyslu čl. 46 odst. 3 téhož Nařízení, proto se posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně invalidity provádí výhradně podle českých právních předpisů bez ohledu na rozhodnutí ve druhém státě. Žalovaná navrhla k důkazu posudek příslušné PK MPSV a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že jí uvedené skutečnosti ve vyjádření odpovídají obsahu tohoto spisu.

Podáním ze dne 6.8.2015 doplnila žalobkyně, v reakci na vyjádření žalované a oznámení, že věc bude předložena PK MPSV, úředně ověřený překlad Rozhodnutí sociálního soudu v Mainz ze dne 12.1.2015, jímž jí byla přiznána invalidita 60% postižení.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednáních konaných dne 9. a 29.9.2015 v nepřítomnosti žalobkyně i jejího zástupce za účasti odborných lékařů z oboru revmatologie a neurologie. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49 %. Dle doložené zdravotní dokumentace byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, když za rozhodující zdravotní postižení PK MPSV oproti posouzení lékařem PSSZ a ČSSZ nepovažuje syndrom chronické bolesti typu fibromyalgie, ale parciální epilepsii, na kterou bylo pomýšleno i v minulosti, kdy byla zkusmo nasazena i antiepileptická léčba, za prokázanou lze však tuto diagnosu považovat neurologickým nálezem prof. Dr. med. J. M. ze dne 30.4.2014. Diagnosa je považována za prokázanou i znaleckým posudkem ze dne 10.10.2014 Dr. med. A. J. F. G.,

kde jsou dle údajů žalobkyně parciální záchvaty uváděny cca 6x do měsíce; používá trvale antiepileptické léky. Topický neurologický nálezn je v normě, nebylo prokázáno ani zhoršení mozkových organických funkcí nad rámec daný věkem. Na základě zjištěného zdravotního stavu PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly VI., položky 4b) přílohy vyhlášky horní hranicí procentuálního rozpětí 25 - 40%, tj. 40%, a zohlednila tím i další zdravotní postižení mající rovněž dopad na pracovní schopnost, k nimž se také vyjádřila. Forma epilepsie byla hodnocena jako částečně kompenzovaná, neboť jde o epilepsii parciální, jsou omezeny jen některé denní aktivity. Závěrem bylo uvedeno, že žalobkyně není schopna fyzicky náročné práce v nepříznivých klimatických podmínkách, práce v riziku úrazu, u otevřeného ohně, vody, rotačních strojů, ve výškách, v nočních směnách, v úkolu, práce s nošením a přenášením těžkých břemen, vhodná práce ve zkrácené pracovní době; nadále je schopná jen lehké práce v suchu a teple, s možností volby pracovního tempa, i práce administrativního charakteru s využitím dosažené kvalifikace. Jedná se tedy o invaliditu prvního stupně s datem vzniku dnem 30.4.2014, tj. neurologickým nálezem, kterým byla stanovena konečná diagnosa parciální epilepsie; stav je trvalý, vzhledem k věku žalobkyně není další KLP (*kontrolní lékařská prohlídka*) již účelná. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 26 zákona za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím

vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 12.5.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 29.9.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 30.4.2014*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.5.2014 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 30.4.2014 a tedy i k 12.5.2014 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 40%. Soud připomíná, jak ostatně uvedla i žalovaná ve svém vyjádření, že *invalidita se posuzuje dle příslušných právních předpisů platných v ČR bez ohledu na výsledek posouzení dle příslušných předpisů platných v SRN (současné bydliště žalobkyně).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 30.4.2014, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí, tj. vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 67/2015-94 ze dne 11.12.2015, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity žalobkyně již v řízení o námitkách. Budou-li splněny obě zákonné podmínky (*uznaná invalidita a získání potřebné doby pojištění v rozhodném období*), bude žalobkyni přiznána výplata invalidního důchodu, jehož výše závisí na délce získané doby pojištění i na výši dosažených příjmů v rozhodném období.

Žalobkyně byla ve věci úspěšná, proto jí v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před

soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, soud přiznal náklady řízení (*výrok II. rozsudku*), a to za 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč, tj. 2.000,-Kč, za převzetí a přípravu zastoupení i návrhu ve věci samé (podání žaloby), zvýšené z důvodu použití cizího jazyka na dvojnásobek (§ 12 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen *AT*) v platném znění) a s tím spojené 2 náhrady hotových výdajů á 300,-Kč (dle § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d) i § 13 odst. 3 AT), tedy celkem 4.600,-Kč, to vše zvýšené o DPH ve výši 21%, tj. 966,-Kč; tedy celkem za právní zastoupení 5.566,-Kč. V souladu s § 13 odst. 1 AT pak byla žalobkyni přiznána i náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s překlady lékařských zpráv z německého do českého jazyka a jejich ověřením dle předložené faktury č. 15FV0417 ze dne 21.5.2015 ve výši 10.806,-Kč a faktury č. 15FV0676 ze dne 13.8.2015 ve výši 1.138,-Kč, tj. celkem 11.944,-Kč. Přiznanou částku nákladů řízení v celkové výši 17.510,-Kč uhradí žalovaná na účet zástupce žalobkyně č. X, VS 201540, když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

Pro úplnost soud uvádí, že po vyvěšení tzv. zkráceného rozsudku ze dne 11.12.2015 č.j. 16 Ad 67/2015-89 na úřední desku soudu byla zjištěna písařská chyba týkající se výroku II., kdy ohledně nákladů řízení byla chybně uvedena výše 5.566,-Kč místo správné výše 17.510,-Kč, což bylo v souladu s § 54 odst. 4 s.ř.s. opraveno usnesením ze dne 8.1.2016 č.j. 16 Ad 67/2015-91.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 11. prosince 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně